U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobkyně: **M. D.**, zastoupena Mgr. Ondřejem Múkou, advokátem se sídlem Vyšehradská 423/27, Praha 2, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, pracoviště Jungmannova 29/35, Praha 1, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 12. 2009, čj. S-MHMP576726/2009 DPC1 a ze dne 25. 1. 2010, čj. S-MHMP619688/2009 DPC1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2011, čj. 3 Af 1/2010 – 74, o námitce podjatosti vznesené žalobkyní proti soudcům Nejvyššího správního soudu JUDr. Marii Žiškové, JUDr. Lence Kaniové a JUDr. Zdeňku Kühnovi,

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Marie Žišková, JUDr. Lenka Kaniová a JUDr. Zdeněk Kühn **n e j s o u v y l o u č e n i** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 1 Afs 62/2011.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 22. 6. 2011, čj. 3 Af 1/2010 – 74, zamítl žalobu žalobkyně proti rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 12. 2009, čj. S-MHMP576726/2009 DPC1 a ze dne 25. 1. 2010, čj. S-MHMP619688/2009 DPC1.

[2] Proti rozsudku městského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Ta byla v souladu s rozvrhem práce Nejvyššího správního soudu přidělena k projednání a rozhodnutí prvnímu senátu rozhodujícímu ve složení JUDr. Marie Žišková, JUDr. Josef Baxa, JUDr. Lenka Kaniová a JUDr. Zdeněk Kühn. Stěžovatelka byla poučena o složení senátu a o možnosti namítnout podjatost jmenovaných soudců.

[3] Stěžovatelka podáním ze dne 10. 10. 2011, zdejšímu soudu doručenému následujícího dne, vznesla námitku podjatosti vůči soudcům JUDr. Marii Žiškové, JUDr. Lence Kaniové a JUDr. Zdeňku Kühnovi, neboť senát složený z těchto soudců již

rozhodoval v její jiné věci. Rozsudkem ze dne 4. 5. 2011, čj. 1 Afs 5/2011 - 86, zamítl kasační stížnost stěžovatelky ve věci, která je v zásadě obdobná jako nyní posuzovaný případ. Z tohoto důvodu má stěžovatelka za to, že se zřetelem na poměr uvedených soudců k věci je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Stěžovatelka si je vědoma ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu. Domnívá se však, že za situace, kdy je v krátkém časovém úseku projednávána velmi podobná věc stěžovatelky, týkající se obdobné, ne-li téže, věci, lze i rámci objektivní úvahy dospět k závěru, že soudci mohou být podjatí a že i přes zákonem stanovené povinnosti a limity nestrannosti nebudou moci nezávisle a nestranně rozhodovat. Jejich předchozí rozhodnutí a právní a skutkové závěry dříve učiněné budou totiž nutně aplikovat i na případ nový a jsou v tomto směru již „přednastaveni“ k učinění obdobných závěrů i v tomto novém případě.

[4] Všichni tři soudci se k námitce podjatosti vyjádřili shodným způsobem, a to tak, že se ve věci necítí být podjatí. K označenému sporu ani k účastníkům řízení ani jejich zástupcům nemají žádný vztah.

[5] Věc byla na základě § 8 odst. 3 s. ř. s. postoupena jinému senátu Nejvyššího správního soudu k rozhodnutí o námitce podjatosti.

[6] Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná. Při posouzení předmětného návrhu vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[7] Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. účastník nebo osoba zúčastněná na řízení může namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[8] Tvrzeným důvodem pro vyloučení zmíněných soudců prvního senátu je jejich postup v jiné dříve projednávané věci stěžovatelky; Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 4. 5. 2011, čj. 1 Afs 5/2011 - 86 zamítl kasační stížnosti stěžovatelky. Z uvedeného § 8 odst. 1 s. ř. s. však vyplývá, že taková skutečnost nemůže být důvodem pro vyloučení soudců, a to bez ohledu na blízkou časovou souvislost s rozhodováním prvního senátu v dřívější věci stěžovatelky. Důvod pro vyloučení soudců a pro pochybnosti o jejich nepodjatosti nezakládá ani nesouhlas stěžovatelky se způsobem rozhodnutí o její předchozí kasační stížnosti, tedy se zamítnutím, ani s odůvodněním takového rozhodnutí.

[9] Nejvyšší správní soud neshledal v nyní posuzované věci důvodu, pro který by se měl odchýlit od právních závěrů vyslovených v usnesení zdejšího soudu ze dne 19. 3. 2003, čj. Nao 2/2003, podle kterého podíl soudce na rozhodování v „předchozím soudním

řízení“, který zakládá důvod pro jeho vyloučení, se týká rozhodování soudce ve stejné věci u soudu nižšího stupně. „Předchozím soudním řízením“ tak není řízení v jiné soudní věci, byť by se i týkala týchž účastníků. Soudci Nejvyššího správního soudu, kteří mají podle rozvrhu práce rozhodnout ve věci vedené pod sp. zn. 1 Afs 62/2011, se nepodíleli na projednávání nebo rozhodování věci v předchozím stupni.

[10] Z citovaného ustanovení i usnesení tudíž plyne, že stěžovatelkou tvrzený důvod podjatosti nemůže být sám o sobě zákonným důvodem pro vyloučení soudců prvního senátu Nejvyššího správního soudu. Stěžovatelka jiný důvod, pro který považuje uvedené soudce Nejvyššího správního soudu za podjaté, neuvedla. Pochybnosti o nepodjatosti soudců prvního senátu nelze dovodit ani z jejich písemných vyjádření, neboť potvrzují, že k věci ani k účastníkům a jejich zástupcům nemají žádný vztah. Pro vyslovení podjatosti uvedených soudců nesvědčí ani jiná skutečnost obsažená v soudním spise. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. listopadu 2011

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu